

IHMISEN POIKA

Pekka Ervastian esitelmä 29.9.1929

Kuvailtuaan itämaiden ja länsimaiden henkistä fysonomiaa yllämainitun nimisessä luennossaan, päättyy Ervast seuraavin sanoin määritelmään ennen kaikkea eurooppalaisen mentaliteetin olemusta, että sen perustusta:

Ei itämailla eikä meillä vanhalla ajalla ole ollut samanlaista tieteellistä tutkimusta kuin nyt. Se on nyt tässä kristikunnassa saavutettu tulos. Meidän ulkonainen kulttuurimme on mennyt niin mahdottomasti eteenpäin sentähden, että meillä on elänyt tieteellinen tutkimuksemme joitakin satoja vuosia; sen luonnon tutkimus, joka on tarkka ja ehdoton totuuden vaatimuksissaan. Emme olisi keksineet rautateitä, sähkö- ja lentokoneita eikä mitään, jollemme olisi olleet aivan ehdottomia totuudenvaatimuksissa. Täytyy aivan ehdottomasti tuntea luonnon lakien toiminta. Rakentaakseen koneita, täytyy ehdottomasti tuntea luonnon lakien toiminta. Tämä tieteellinen tutkimus on täällä syntynyt Kristuksen jälkeen. Koneita on saattanut olla ennenkin ja niitä on tavattu hyvin vanhoja, mutta ne ovat hyvin primitiivisessä muodossa. Egyptissä on Faaraon palatsissa ollut telefoni, mutta se oli aivan primitiivistä laatua. Sitä ei osattu kehittää, sillä ei ollut luonnontieteellistä tutkimusta. Lentokone oli Atlantiksella miljoonia vuosia sitten. Meillä ei ole mitään historiallisia todistuksia siitä, mutta kaikissa traditioissa puhutaan niistä. Ne olivat paljon okkultisempia ja toisaalta paljon primitiivisempiä, alkuperäisempiä ja yksinkertaisempia kuin nämä, mitä on keksitty luonnonlakien nojalla. Sentähden on niin merkillinen tunnus meidän kristillisellä aikakaudellamme ja länsimaiselle kulttuurillimme. Sentähden kysymme, oliko Jeesus tarkoittanut tätä?

Tämä tieteellinen tutkimus on kyllä vienyt Ranskan vallankumoukseen ja materialistisiin näkökantoihin, jotka ovat

levinneet kansojen ja luokkien kesken. Juuri tieteellisestä tutkimuksesta ovat nämä johtuneet, varsinkin materialismi.

Kirkolla ei ollut mitään tietoa, vaan se vetosi sokeaan uskoon. Tieteellinen tutkimus vetosi havaintoihin, kokemuksen ja tietoon. Oli luonnollista näin ollen, että se herätti materialistisen hengen. Onko Jeesus Kristuksella ollut syytä antaa aiheutta tähän tieteelliseen tutkimukseen? On mielestäni kyllä. Muistatte, että vanhoissa uskonnoissa ja filosofioissa, jos menemme esim. Indian viisasten luo, niin he alkavat puhua ihmisen fyysillisestä ruumiista, että se on kuin este ihmisen tiellä, miltei kuin turha kappale. He käänsivät katseensa sisäänpäin, ja fyysillinen ruumis oli sellainen, ettei sitä luettu ollenkaan mukaan kun ihmisen periaatteet mainittiin. Madame Blavatsky kertoo „Salaisessa Opissa“, että monet okkultistit jättivät sen lukuunottamatta; heistä se oli turha. Ihmisen pitää kääntää huomionsa vaan korkeampiin asioihin.

Uskonnoissa on hyvin paljon pitkin kristillistä aikaa viitattu kuoleman takaisiin asioihin ja sanottu: „Tämä on epätodellista elämää, tämä on surun laakso, mutta kuoleman jälkeen on se taivaallinen elämä, jossa on kaikki hyvin; sinne meidän pitää pyrkiä.“ Tämäkin on ollut enemmän esikristillistä kuin Jeesuksen Kristuksen tarkoittamaa oppia, sillä Jeesus Kristus käänsi päinvastoin meidän huomiomme juuri fyysilliseen ruumiiseemme.

Sitten on tässä kristikunnassa paljon saarnattu: „Meidän on – niinkuin Luther sanoo – otettava järki vangiksi ja nakattava penkin alle.“ Se näkökanta on esikristillistä. Jos järki pani vastaan, niin silloin ihminen vetosi uskoon, niinkuin Indian kielellä sanotaan: shruittiin ja shritiin. Niihin täytyy tarttua ja niihin luottaa, sillä totuus on ilmoitettu niissä. Tämä on luonnollisesti esikristillinen kanta, vaikka sitä on vielä kristikunnassamme opetettu. Kristitty kanta on aivan toinen, sillä Jeesus käänsi meidän huomiomme järkeen. Hän siinä täydellisesti jatkoi Buddhan työtä. Buddha paini alulle sen, että ihmisen täytyy

turvautua järkeen; ihminen ei ole ihminen, ellei hän ole järkevä. Sentähden Buddha teroitti: „Älkää mihinkään uskoko ellei järki hyväksy. Ei pidä uskoa sentähden, että se on kirjoitettu pyhässä kirjassa tai sentähden, että minä, Buddha, tahi joku pyhä mies on sen sanonut, vaan ainoastaan sentähden, että se löytää vasta-kaikua omassa sydämessänne, järjessänne, sisässänne.“ Jeesus Kristus ei suinkaan muuta kuin jatkaa tätä, kun hän vaikuttaa niin ja opettaa niin, että järkeen on teidän luotettava, mutta ei itsekkääseen, vaan todelliseen järkeen; ei alempaan persoonalliseen ymmärrykseen. Jeesus sanoo: „Vaeltakaa niin kauan kuin teillä valo on, ettei pimeys teitä yllättäisi. Sillä kun kuolette, niin pimeys yllättää teidät. Fyysillisen elämän aikana on teissä järjen valo. Vaeltakaa siis niin kauan kuin teissä valo on ja ryhtykää kulkemaan tiellä, jolla minä teitä opetan niin kauan kuin on valo. Sitten ette voi ryhtyä, kun pimeys on yllättänyt.“

Sitten Jeesus on sanonut: „Ylentäkää ihmisen poika.“ „Barnasha“ aramean kielellä. Sitä sanaa käytettiin hyvin paljon merkitsemään vaan ihmistä. Meidän on päästävä selville siitä, mikä on ihminen, mikä valo ja mikä ihmisen poika. Silloin ymmärrämme, mitä Jeesus on tarkoittanut näillä lauseilla. Jeesus nimittää itseään usein ihmisen pojaksi, mutta antaa ymmärtää, että hän on myös Jumalan poika. Mikä on ihmisen poika? Se on maailman järjen poika, jumalallisen järjen, jumalallisen valon poika. Ihminen ja ihmisen järki on suuren maailman järjen sädehdys, sen poika, sen kuva, sen heijastus. Otamme luonnosta jonkun esimerkin: fyysillinen järkemme kuvastaa taivasta. Jos taivas on maailman järki, joka läpäisee maailman, niin ihmisen järki on niin kuin tyyni veden pinta, kuvastin, johon maailman järki kuvastuu. Tosin kaikki vertauskuvat ovat ontuvia. Ihminen ei ole mikään erillinen, vaan yhtä Jumalan kanssa, maailman kaikkinaisuuden kanssa. Se on kuin Jumalan kuva. Ihmisen järki on se, peili hänessä, jonka avulla hänen täytyy nähdä totuus. Ihmisen järki on se, joka yhdistää hänet maailman järkeen, suureen tajuun, joka on maailmassa. Sentähden Jeesus sanoo,

että ylentäkää ihmisen poika, joka on teissä itsessänne, älkää alentako sitä, tai pitäkö sitä mitättömänä. Silloin kun te sen ylennätte, on kuin tekisitte aaltoilevasta vedestä tyynen, sillä aaltoilevassa ei voi taivas kuvastua oikein, vaan ainoastaan tyynessä. Kun ihmisen järki on yhtämittäisessä käymisen tilassa ja se on täynnä kaikenlaisia asioita, silloin ette voi käyttä sitä totuuden löytämiseen, vaan te aivan kuin prostituoitte sitä: te ajattelette vaan, millä itsenne vaatetatte ja mitä söisitte. Jeesus sanoo: „Tuota kaikkea pakanat tekevät.“ Jos tahdotte etsiä Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muu teille annetaan ja sisässänne on se, joka tekee veden kirkkaaksi ja tyyneksi, niin että taivas voi siinä heijastua. Näin sanoo Jeesus: „Se valo, joka teissä on, tulee paistamaan, se tulee loistamaan ja se tulee kirkkaaksi.“ Silloin te osaatte vaelttaa ja ymmärrätte, mikä vaeltaminen ja totuuteen pyrkiminen on, kun olette ylentäneet ihmisen pojan; kun olette vaimentaneet järkenne, niin että siihen voi jumalallinen järki heijastaa. Muistatte, että kun Jeesus oli täällä opetuslasten ympäröimänä, niin hän sanoi: „Seuratkaa ja uskokaa minua.“ Hän ei puhunut järjestä, hän oli järjen, elämän Jumalan täyttämä. Hänen läsnäolonsa vaikutti puhdistavasti kaikkiin hänen seuraajiinsa. Hän sanoo: „Muistakaa, että jos seuraatte minua, niin minun esimerkkini vaikuttaa niin nostavasti ja voimakkaasti, että näette totuuden, kun uskotte minuun.“ Mutta samalla Hän aina sanoo: „Sitten, kun minä lähden pois, silloin teidän täytyy saada Totuuden Pyhä Henki, joka muistuttaa teitä kaikesta ja opettaa tietä, kun minä en enää ole teidän luonanne.“ Silloin te tarvitsette totuuden järjen pyhän valon, voidaksenne löytää minut, Jumalan pojan. Nyt, kun olen näkyväisenä ihmisenä keskellänne, nyt ette tarvitse etsiä Totuuden Pyhää Henkeä, tehdä erityistä työtä, löytääksenne minut, mutta kun lähden pois, niin tarvitsette järjen valon, päästäksenne minun luokseni. Ja Helluntaina apostolit saivat Totuuden Pyhän Hengen, niin että he ymmärsivät Jumalan pojan ja osasivat siitä kertoa toisille.

Jeesuksen läsnäollessa he aina elivät sisäisen ihmisen lähettyvil-
lä, joka itse oli Jumalan poika.

Jeesus sanoo: „Isän luo ei kukaan pääse, jollei ensin tule
pojan luo, sillä Isän luo pääsee vaan pojan kautta, mutta pojan
luo pääsee ainoastaan järjen, totuuden kautta, Pyhän Hengen
kautta.“ Jokainen ymmärtää, että tämä on aivan totta, jos
käytämme indialiaista kieltä ja puhumme satchit anandasta. Sat'in
itsen, luo olemassa olon, totuuden isän luo ei ihminen pääse, eikä
pääse totuuden sisäistä elämää ymmärtämään. Hänellä voi olla
joitakin vaikutelmia siitä, niinkuin viime kerralla puhuimme, että
hän ymmärtää olemassaolon välttämättömyyden, mutta se ei ole
ilmenneen Jumalan todellinen salaisuus. Vaan ymmärtääkseen
isän eli sat'in täytyy ensin ymmärtää poikaa, anandaa, autuutta.
Mutta kuinka voisi anandaa ymmärtää ellei olisi sat'ia tajuntaa.
Vaikka olisinkin onnellinen, niin mitä se merkitsee, ellen olisi
tietoinen siitä. Onni on siinä, että hän tuntee koko olemassaolon,
kuinka autas hän on, ja kuinka autaksi hän tahtoo tehdä koko
maailman. Sentähden on onnen lähtökohtana ja edellytyksenä
tietoisuus ja tajunta, shit. Siksi voi kääntäen sanoa ananda, ja
sanoa, että tajuta onnea on samaa kuin tajuta, mitä on totuus.
Tajuta totuutta, on sama kuin tajuta onnea, autuutta. Kun
olemme tietoisia autuudesta, niin samalla tiedämme, mitä
olemassaolo on. Se on Jeesuksen määritelmä. Hän sanoo:
„Tulkaa tietoiseksi pojasta, autuudesta, niin tulette myös tietoon
isästä ja samalla tiedätte, mikä olemassaolon totuus on.“

Nyt Jeesus opetti, että teidän pitää saada Pyhä Henki. On
olemassa eräs lause Uudessa Testamentissa, josta tahdon sanoa
pari sanaa, että kaikki annetaan meille anteeksi, kaikki synti,
Jumalan pilkka, ja jos pilkkaamme poikaa, se annetaan meille
anteeksi, mutta jos pilkkaamme Pyhää Henkeä, sitä ei meille
anneta anteeksi. (Tekee siis syntiä Pyhää Henkeä vastaan.) Tämä
on antanut päänvaivaa ihmisille hyvin paljon, mutta se on niin
selvä. Mikä on tämä synti? Ihminen ei voi tulla pojasta tietoisek-
si, jollei järjen valo ole häntä valaissut, ellei hänessä ole Pyhä

Henki, eikä hän voi ymmärtää onnea, autuutta. Jos hän ei tunne elämän autuutta, Jumalan rakkautta, mitä se tekee, jos hän niitä asioista pilkkaa. Kuka jumalallinen olento siitä välittää, sillä hän löpöttelee omaa tyhmyttään ja tietämättömyyttään. Jos hän pilkkaa suurta rakkautta (jota hänellä ei ole olemassa), jos hän epäilee, mitä se merkitsee, hänelle se annetaan anteeksi. Siis tietämätön ihminen, kun sadattelee kaikkea jumalallista elämää maailmassa, eihän se tee mitään; sillä hän ainoastaan tuo omaa tietämättömyyttään, sillä hän ei vielä ole oppinut, mitä elämä on. Mutta hän saa sen oppia, hänen on kaikki omat turhat ajatuksensa voitettava, ne tulevat hänen eteensä vielä; hän saa repiä rikki kaikki, mitä pahaa on rakentanut, jotta aurinko pääsisi paistamaan hänen tielleen. Se on sellaista, joka täytyy antaa anteeksi. Mutta asia tulee paljon pahemmaksi, jos hän pilkkaa Pyhää Henkeä ja sadattelee ja panettelee totuuden Pyhää Henkeä, siis rehellisyyttä, totuuden etsimistä, totuuden välttämättömyyttä, ja sitä, että ihmisen täytyy olla tietoinen ja täydellisesti rehellinen etsimisessään. Sitä ei voi ilman muuta antaa anteeksi. Hän saa äärettömän paljon kärsiä ja taistella itsensä kanssa, jotta hän voittaisi sen synnin, että pilkkaa totuutta ja rehellisyyttä tietämättömille ihmisille. Tuo on tavallaan hyvin yksinkertainen asia, sillä jokainen tietää sen sisässään. Vilpittömyyttä, rehellisyyttä, totuutta, tietoisuutta ja kaikkea sitä Pyhää Henkeä ei ihminen saa pilkata eikä sen arvoa vähentää. Mutta me voimme kääntää nämä sanat aivan uudella tavalla, yhtä sanatarkasti, mutta niin että niihin tulee aivan toinen merkitys. Nämä sanat evakeliumeissa voimme kaikille kielille kääntää toisella tavalla. Olen kirjoittanut kuin ne kuuluvat kreikan kielellä.

— — —

Tämä tavallisesti suomennetaan tällä tavalla: „Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmiselle anteeksi, mutta hengen pilkkaamista ei anneta anteeksi, ja joka sanoo sanan ihmisen poikaa vastaan, hänelle annetaan anteeksi,

mutta joka sanoo Pyhää Henkeä vastaan, sitä ei hänelle anneta anteeksi tässä eikä tulevassa maailmassa.“

Ymmärtääksemme nämä sanat, on minusta välttämätöntä, että turvaudumme myös toisiin käännöksiin. Käännän nämä sanat, että ne merkitsevät aivan toista. Sana, joka tässä on juuri hyvin tärkeä, on tuo sana: af— —, joka on muodostunut verbistä af— —, mikä merkitsee antaa anteeksi, mutta alussa se ei sitä merkinnyt. Alkuaan se merkitsi: lähettää pois, poistaa. Minä ymmärrän hyvin, kuinka siitä on johtunut tuo antaa anteeksi. Hamartia ei merkitse syntiä, vaan synnillisuus, synnin tila. Synti on toinen muoto hamartiasta, kun on puhe synnillisestä teosta, vaan tämä sana merkitsee synnillistä mielentilaa. Sitten on toinen sana, joka merkitsee pilkkaa. Kun sanotaan, että kaikki synnillisuus ja panettelu annetaan anteeksi, niin se voidaan kääntää näin: kaikki synnillisuus ja panettelu ja kielen väärinkäyttö voidaan ajaa ulos ihmisestä, mutta hengen panettelua ja pilkkaa, sitä ei voida ajaa ulos. Sillä alkutekstissä on: hatetupa pneumatus: hengen pilkka, kun henkeä panettelee, sitä ei voi ajaa ulos. Mitä se voisi tarkoittaa? Jos henkeä panettelee, puhuu ankaria, pilkallisia sanoja, ei sitä voida ajaa ulos, kun ne ovat hengestä lähteneitä. Muistakaa esimerkiksi, että Jeesus saattoi välistä omassa totuuden hengessään käyttää ankaraa kieltä: te kyykäärmeen sikiöt jne. Oli, kuin hän hengessään olisi ollut vihainen, suuttunut, ja mekin uskomme, että siinä oli jotain aivan totta ja epäitsekästä. Ei hän ollut suuttunut, sillä sehän olisi ollut vastoin hänen kaikkia oppejansa, mutta hän sanoi ankaria sanoja totuuden hengessä. Sitä ei voi ajaa ulos, mutta turhaa kielen panettelua ja synnillisiä sanoja, niitä kyllä voidaan ajaa ihmisestä ulos. Ei sitä, mikä tulee totuuden hengestä.

Jeesus viittaa tässä mahdollisiin maagillisiin voimiin, sanokaamme hyponotismiin. Me ymmärrämme kaikki, mikä hypnotismi on. Sen avulla voi ihmisestä kaiken ajaa ulos, kaiken pahan. Ihminen on heikko, synnin ja huonouden vallassa. Hän menee lääkärin luo, joka suggereeraamalla vapauttaa hänet tuon

itsekkyyden, himon ja synnin vallasta, ja aivan kuin ajaa ulos sen pahan. Mutta ei kukaan hypnotisoija voi tehdä sille mitään, jossa on henki. Ei kukaan olisi voinut suggeroida Jeesusta, ja pakoittaa häntä puhumaan toisella tavalla kuin mitä hän puhui, sillä hänen puheensa ja ajatuksensa lähtivät hänen hengestä, totuuden hengestä.

Sitten Jeesus jatkoi: „Jos ken sanoo sanan ihmisen poikaa vastaan, niin se voidaan ajaa hänestä ulos, mutta jos joku sanoo sanan Pyhää Henkeä vastaan, niin sitä ei voida ajaa ulos.“ Mitä sillä tarkoitetaan? Tässä vaan yhä puhutaan magiasta, hypnotismin vaikutuksesta, joka aivan kuin vaimentuu, jos joku sanoo sanan vastaan. Tässä tulee ilmi, että on kysymys jonkunlaisesta maagillisesta vaikutuksesta. Sillä sanoa sana vastaan on, että sanoa jotain ylhäältä päin vastaan, vaikuttaa ylhäältä päin alas. Se saattaa merkitä sitä, että jos joku koettaa loihkia ja manata, suggeroida toista, ihmisen poikaa, järkeä, niin se voidaan lähettää ulos. Se merkitsee, että jos on joku paha ihminen, joka tahtoo manata toisen järkeä, tehdä pahaan toisen järjelle, niin se voi hänelle onnistua; hän voi ajaa järjen ulos toisesta ihmisestä ja tehdä hänestä mielisairaan. Mutta jos hän koettaa manata Pyhää Henkeä, se ei hänelle onnistu. Jeesus on tällä tahtonut huomauttaa, että jos teidän järkenne on maallinen, heikko, niin toinen voi himmentää sen ja te voitte tulla vaikka mielisairaaksi. Teidän ainoa turvanne on siinä, että te täytytte Totuuden Pyhällä Hengellä. Jos teissä on se, niin ei teille kukaan voi mitään, sitä ei voi ajaa ulos. Se on hyvin ihmeellinen ja se on aivan sanatarkka. Sen keksi englantilainen uskontojen tutkija; ja kun minä siihen tutustuin, niin en tahtonut päästä siihen kiinni. Mutta kun sitten koetin oikein sanatarkasti tutkia kreikkalaista tekstiä, niin huomasin, että se kyllä on niin käännettävissä ja silloin se valaisee aivan uuteen suuntaan. Samalla se antaa hyvin tärkeän neuvon meille, meidän järkemme on niin tärkeä meissä, mutta meidän täytyy antaa Totuuden Pyhän Hengen sitä valaista; ja totuuden Pyhän Hengen saavutamme sillä tavalla, että puhdis-

tamme järjen, niin että taivas kuvastuu meidän järjessämme. Se taas tapahtuu sillä tavalla, että me vaikkapa uskossa ja luottamuksessa noudatamme elämässämme Jeesuksen käskyjä. Se on meidän ainoa turvamme. Silloin totuuden pyhä henki tulee meihin. Jeesus tiesi aivan hyvin, että kun ihminen alkaa kulkea tätä kaitaa tietä Jumalan tietoon päin, niin hän ei ainoastaan tule tekemisiin näkyväisten olentojen, vaan myöskin näkymättömien kanssa, jotka eivät ainoastaan ole hyviä, vaan hyvinkin ilkeitä ja pahoja, jotka tahtovat vastustaa kaikkea hyvää.

Sentähden Jeesus sanoo, että teidän täytyy kuulla Totuuden Pyhää Henkeä, jotta olisitte turvassa, ei ainoastaan vääryyksiä vastaan, vaan myöskin niitä vastaan, jotka koettavat vaikuttaa teidän järkeenne ja voivat saattaa teidät mielisairaalaan. Sentähden Jeesus sanoo: „Ylentäkää ihmisen poika ja vaeltakaa niin kauan kuin teillä valo on.“